

Θαύματα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ (π. Δημήτριος

[ονότα / Ορθόδοξη πίστη](#)

Με χειρουργήσε ο Αρχάγγελος

Μιχαήλ Μιά συγκλονιστική μαρτυρία ενός ιερέως – γιατρού, μέλους τής Ακαδημίας Επιστημών τής Νέας Υόρκης.

Τό παρακάτω περιστατικό στό οποίο θά αναφερθούμε, συνέβει στόν π. Δανιήλ Σάπικα, κάτοικο Αθηνών, Αρχιμανδρίτη καί γιατρό. Τό 1976 αποφοίτησε από τήν Θεολογική Σχολή Αθηνών, καί τό 1978 χειροτονήθηκε κληρικός. Τό 1992 αποφοίτησε από τήν Ιατρική Σχολή τού Πανεπιστημίου Αθηνών, καί τό 1992 εκλέγεται ενεργό μέλος τής Ακαδημίας Επιστημών Νέας Υόρκης. Μάλιστα είναι καί ό πρώτος Ορθόδοξος κληρικός μέλος τής Ακαδημίας Επιστημών.

Στίς 19.2.01 σέ πανηγυρική εκδήλωση ενώπιον τού Αρχιεπισκόπου Αθηνών, εκπροσώπου τού Προέδρου τής Ελληνικής Δημοκρατίας καί μελών τής Κυβέρνησης, τού απονεμήθηκε πλατινένιος κόττινος γιά τίς υπηρεσίες του στόν Οικουμενικό Ελληνισμό.

Διηγείται ό ίδιος “Στίς 22 Απριλίου 1994 εισήχθηκα στό Ευγενίδειο Θεραπευτήριο μέ 4,5 κιλά εμπύημα δεξιού ημιθωρακίου, μέ συμπτώματα απολύτου άπνοιας, αδυναμία βάδισης, 41,5 πυρετό, ενώ υπέστην καί διαβητικό σόκ αγνώστου

αιτιολογίας...

Μέσα από ένα σύννεφο έβλεπα και άκουγα τά συμβαίνοντα μέσα στο χειρουργείο, και τό βάσανο τό μεγάλο ήταν, ότι, σάν γιατρός γνώριζα πολύ καλά τήν κρίσιμη κατάστασή μου...

Γνώριζα, ότι τό ποσοστό κατάληξης (θανάτου μου) ήταν γύρω στό 95%. Και δέν είχα άδικο. Μάλιστα ήμουν και επεικής στήν κρίση μου, γιατί ή ιατρική ομάδα πού αποτελείτο από τόν Ιωάννη Μπελένη διευθυντή τού Ευαγγελισμού, τόν καθηγητή Χρυσόστομο Μελισσινό διευθυντή πνευμονολογικής κλινικής στό Νοσοκομείο Υγεία, και μέ τήν Ειρήνη Μπατάλη αναισθησιολόγο νά φοβάται νά μού δώσει νάρκωση γιά τόν κίνδυνο ανακοπής τής καρδιάς λόγω βάρους μου, συζητούσαν δυνατά γιατί δέν πίστευαν ότι άκουγα τά λεγόμενά τους...

Τούς άκουγα νά μού δίνουν ζωή μόνο 2% !...

“Θά κάνουμε ό, τι μπορούμε, έλεγαν, γιατί οί πιθανότητες ζωής είναι ελάχιστες, μέ ποσοστό κατάληξης 98% ! Έτσι κι ‘ αλλιώς καταδικασμένος είναι...”

Εκείνη τήν ώρα ένιωσα μόνος, κατάμονος...Έκανα μέ κόπο τόν σταυρό μου και προσευχήθηκα στόν προστάτη μου, τόν Ταξιάρχη...

“ Ταξιάρχη μου, Αρχάγγελε Μιχαήλ, μή μέ αφήνεις, μή μέ εγκαταλείπης. Εσένα μόνο έχω τώρα, σ’ εσένα εμπιστεύομαι τήν ζωή μου...” !

Ένας μεταλικός θόρυβος διέκοψε τήν νοερά προσευχή μου. Φοβήθηκα ότι μέ τήν κίνηση τών χεριών μου έριξα κάποιο εργαλείο, και προσπάθησα νά γυρίσω τό κεφάλι μου πρός τήν κατεύθυνση τού θορύβου.

Και τότε...ώ Θεέ μου !

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, ό Ταξιάρχης, μέ τήν πανοπλία του και τό σπαθί στό δεξιό χέρι του, στεκόταν πλάϊ μου, χαμογελαστός και ολοζώντανος !

“ Δανιήλ, είμαι εδώ, μού είπε. Δέν σε εγκατέλειψα. Σε προστατεύω. Εγώ θά σε χειρουργήσω, και θά γίνεις καλά. Μή φοβάσαι ! “

Ήταν τά λόγια τού Αρχαγγέλου, και καθώς μού μιλούσε ακούμπησε τό ξίφος στό στήθος μου !...

Σέ λίγο ήλθε ό καθηγητής Μπελένης. “ Άς προσευχηθούμε μαζί πάτερ Δανιήλ, μού είπε, και μέ τήν βοήθεια τού Θεού όλα θά πάνε καλά “. Και πράγματι πήγανε !

Ή εγχείρηση πέτυχε. Τό χέρι τού γιατρού πού τό οδηγούσε ό Αρχάγγελος, είμαι

βέβαιος γιαυτό, μού ξανάδωσε πάλι τήν ζωή πού είχε αρχίσει νά φεύγει από μέσα μου. Καί σήμερα, όχι γιά πρώτη φορά, ήλθα καί πάλι εδώ, στό πανελλήνιο προσκύνημα τών Παμμεγίστων Ταξιαρχών στό Μανταμάδο τής Λέσβου, γιά νά ευχαριστήσω τόν Αρχάγγελο τού Θεού Μιχαήλ, γιά τήν σωτηρία μου...”

(απόσπασμα από τό τριμηνιαίο δελτίο επικοινωνίας ” Ο Ταξιάρχης ” , τού Ιερού προσκυνηματος Ταξιαρχών Μανταμάδου τής Λέσβου)

Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ...

Διηγείται σχετικά ό π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης,

” Στίς 20 Οκτωβρίου 1945, Κυριακή πρωϊ, μόλις κτύπησα τήν καμπάνα τής Εκκλησίας, περικύκλωσε τό χωριό αντάρτικος στρατός μέ εντολή εκκαθαρίσεων...

Άρχισαν νά ρίχνουν πυρά πρός εκφοβισμό. Εγώ μόλις είχα μπει στήν Εκκλησία, έκανα τόν σταυρό μου, παρακάλεσα τόν Άγιο Νικόλαο νά μάς φυλάξει καί σηκώθηκα νά φύγω. Μού ρίχνανε μέ τό πυροβόλο ταμπουρωμένοι σ’ ένα φυλάκιο, όμως καμιά σφαίρα δέν μέ εκτύπησε. Τόν Απόστολο Κατσιμπίρη πού ήταν δίπλα μου τόν έρριξαν κάτω. Έμεινα μόνος καί ακολουθώντας ένα ρέμα μέ έχασαν...

Όμως, κοντά στά σύνορα τών χωριών Ριζώματος - Βασιλικής μέ έφτασαν πάλι.

Ήσαν 10 άτομα καί μέ τόν αρχηγό 11 , τρέχοντας πάνω σέ άλογα γιά νά μέ πιάσουν. Έβριζαν καθώς μέ κυνηγούσαν, καί έρριχναν μέ τά Στέν, χωρίς νά μπορούν νά μέ σκοτώσουν. Οί σφαίρες τρύπαγαν τά ράσα μου, τίς καταλάβαινα, αλλά κυλούσαν στό χώμα χωρίς νά μέ τραυματίζουν...

Μέ πλησίασαν στά 50 μέτρα γύρω - γύρω, μέ περικύκλωσαν φωνάζοντας,

” κερατά τράγο, πού θά μάς πάς ; “ βρίζοντάς με χυδαία...

Καί τότε εγώ, ευρισκόμενος έν μέσω κινδύνου ζωής καί θανάτου, σταμάτησα, σήκωσα τά χέρια μου πρός τόν ουρανό, καί από τό βάθος τής ψυχής μου φώναξα,

” Μιχαήλ Αρχιστράτηγε τών Αγγέλων, σώσε με, κινδυνεύω !...”

Καί ώ τού θαύματος !

Σάν αστραπή παρουσιάσθηκε ό Αρχάγγελος Μιχαήλ στόν αρχηγό. Είδε έναν νέο μέ σπαθί, όπως ομολογούσε κι’ ό ίδιος αργότερα, πού κόβοντας μέ μιά σπαθιά τά σχοινιά από τήν σέλα του, τόν έρριξε κάτω σπάζοντας τήν σπονδυλική στήλη του. Οί υπόλοιποι δέκα, έμειναν ακίνητοι, κεραυνόπληκτοι !...

Οί ενορίτες τού χωριού Βασιλική φύγανε από τήν Εκκλησία καί βγαίνοντας έξω κοιτάζανε τί θά γίνει.

Ακούω μιά φωνή. Ήταν τού αρχηγού τους,

“ Νά μάς συγχωρέσεις παπά μου, είπε, καί νά πάς στό καλό. Έχεις όριο ζωής καί υψηλούς προστάτες...”

Ευχαριστώ, τούς απάντησα. Τούς συγχώρεσα, καί τούς ευχήθηκα ό Θεός νά τούς φωτίσει, νά μετανοήσουν καί νά γίνουν καλοί άνθρωποι. Νά λέτε τήν αλήθεια, τούς είπα, καί νά έχετε τόν Θεό βοήθεια. Πήραν τόν τραυματισμένο συντροφό τους καί έφυγαν μαζεμένοι...

Μού έκαναν μεγάλη υποδοχή οί χωριανοί σάν έφτασα στήν Εκκλησία.

Τούς λέγω, πρώτα νά προσκυνήσουμε καί νά ευχαριστήσουμε τόν Θεό, πού μέ έσωσε από τόν μεγάλο αυτό κίνδυνο. Είμαστε ευτυχείς, πού ή θρησκεία μας είναι ζωντανή...”

ΕΙΔΕ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΣΑΝ ΑΣΤΡΑΠΗ, ΜΕ ΕΝΑ ΣΠΑΘΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ...

Ή Ευαγγελία Γ. , ετών 28 , κάτοικος Βάνιας, στίς 6 Αυγούστου τό απόγευμα, έπαθε τά εξής,

Ή Ευαγγελία από τά μικρά της χρόνια είχε μία άστατη ζωή.

“Έκανε τήν ζωή της” μή έχοντας καμμία σχέση μέ τόν Θεό καί τήν Εκκλησία, καί τελευταία συζούσε παράνομα μέ έναν παντρεμένο, τόν Ν.Κ. 54 ετών, πού είχε αφήσει τήν γυναίκα του...

Ό Θεός όμως περίμενε τήν μετάνοιά της...

Στίς 6 Αυγούστου τού 1958 , ημέρα Τετάρτη, στίς 7 τό απόγευμα πήγε φαγητό στόν φίλο της πού έβοσκε τά πρόβατα. Τό έδωσε, καί φεύγοντας από εκεί για τό σπίτι της, τής παρουσιάστηκαν στόν δρόμο κάποια άγνωστα, περίεργα πλάσματα...

Τήν φοβέριζαν, γιατί είχε έλθει πιά ή οργή τού Θεού επάνω της καί έπρεπε νά ξεκαθαρίσει τήν θέση της. Άλλοι τήν έδερναν, άλλοι τήν τραβούσαν νά τήν πνίξουν στό νερό, άλλοι τήν έσπρωχναν δεξιά καί αριστερά...

Τελικά τήν πήγαν σ' ένα μαντρί, καί εκεί όλη τήν νύκτα πέρασε αφάνταστη τιμωρία...

Τήν επόμενη μέρα, στις 1 τό μεσημέρι, τήν βρήκαν σέ μιά καλύβα βασανιζόμενη από ακάθαρτα πνεύματα.

Είχε δαιμονισθεί !

Τήν πήραν καί τήν έφεραν στό σπίτι της, καί εκεί, δέν έπαψε νά φωνάζει δυνατά καί νά συνομιλεί μέ πονηρά πνεύματα δεχόμενη φοβερό ξύλο από αυτά...

Όλα τά παραπάνω τά διαβεβαιώνω σάν ιερέας τού χωριού καί σάν αυτόπτης μάρτυρας, μιά καί μέ κάλεσαν νά τής διαβάσω εξορκιστικές ευχές για νά ησυχάσει...

Στις 6 τό απόγευμα φέραμε στήν δαιμονισμένη, τήν εικόνα τών Παμμεγίστων Ταξιαρχών, καί όπως ομολόγησε μετά ή ίδια, συνέβησαν περίεργα καί θαυμαστά πράγματα...

Μέ τήν είσοδο τής εικόνας τών Αρχαγγέλων στό σπίτι της είδε έναν αστραπόμορφο νέο μέ σπαθί πού τής είπε,

- " Μή φοβάσαι, εγώ θά σέ απαλλάξω από όλα αυτά, αλλά θά σταματήσης τίς αμαρτίες πού μέχρι σήμερα έκανες καί θά μετανοήσεις. Εγώ θά είμαι μαζί σου ! Νά τό πείς αυτό παντού, ότι ή Εκκλησία έχει ζωντανή θρησκεία, για νά πιστέψει ό κόσμος καί νά μετανοήσει..."

Καί αμέσως, μέ τά τελευταία λόγια τού Αρχαγγέλου, τά πνεύματα τού σκότους διαλύθηκαν, έπαψαν τά φαινόμενα καί επανήλθε ατόν εαυτό της. Σηκώθηκε, προσκύνησε τήν εικόνα ευχαριστώντας τούς Αγίους για τήν προστασία τους καί υποσχέθηκε αλλαγή ζωής από τήν ίδια ώρα !...

Σήμερα είναι καλά, διηγούμενη όσα είδε καί έπαθε, καί ενθουμούμενη πάντα τόν Αρχάγγελο Μιχαήλ όμοιο μέ αστραπή μέ τό σπαθί στό χέρι, πού τήν έσωσε από τήν τιμωρία τών ακαθάρτων πνευμάτων...

Τά παραπάνω τά γράφω σάν αυτόπτης μάρτυς τών εν λόγω συμβάντων...

Ο ιερέύς τού χωριού

π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης, Βάνια Τρικάλων, 1958 - Αυγούστου 10

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca